

Zrození lidstva

Jak se mohlo lidstvo rozmnožit, když byl jeden pár a měli dva syny?

Ondra, 10 let

Vypustíme nyní pokusy vysvětlovat tento problém tak, že zvláště první stránky Bible mají jen symbolický ráz a nelze je brát doslova z hlediska objevů přírodních věd, že lidstvo vzniklo jako druh ve více jedincích najednou postupným vývojovým přechodem z méně vyvinutých druhů, i když tyto teorie mohou být oprávněné. Ale nakonec i někteří uznávají přírodovědci prosazují teorii, že se lidstvo začalo rozrůstat z jednoho páru.

Z hlediska biblického textu

Z první knihy Mojžíšovy (Geneze), 4. kapitoly, víme, že Eva porodila Adamovi Kaina a brzy nato Ábela. Notoricky známé je, že Kain zabil Ábela (jeho jméno znamená v hebrejštině dech, pára, ale také marnost, zbytečnost), protože Bůh přijal Ábelovu oběť, ne však Kainovu, protože Kain nejednal správně, jak vyplývá z textu („jeho skutky byly špatné,“ píše Jan ve svém I. listu; co však udělal špatně, není řečeno). Jisté je, že se Kain rozhněval a nedokázal svůj hněv držet pod kontrolou, což vyvrcholilo bratrovraždou na poli.

Zbýl tedy Kain sám z celého lidstva?

V pokračování tohoto příběhu dále čteme, že „Kain poznal svou ženu, ta počala a porodila Henocha“. A potom pokračuje celý rodokmen od Kaina. Takže přece jen mělo lidstvo své pokračování. Počkat, ale kde se vlastně vzala ta žena, se kterou měl Kain syna? Když čteme dále na konci 4. a od začátku 5. kapitoly, zjistíme, že Adam s Evou i po Kainovi a Ábelovi měli syna, který se jmenoval Set, a od něho se rozvíjí další rodokmen, který jde až po potopu světa, tedy po Noema a jeho syny. Je tam také řečeno: „Adam byl živ po narození Seta osm set let a zplodil syny a dcery.“ No vida, tak Kain nezůstal na zemi sám, žili ještě jeho rodiče a měli další děti.

I když se to zdá být zvláštní, Kain si zřejmě vzal za ženu vlastní sestru, ale holt, jiné ženy (nepočítaje maminku) na světě nebyly, nakonec i Set měl syna patrně se svou sestrou. Jenže z pochopitelných důvodů hrozného Kainova činu se o jeho rodokmen autor I. knihy Mojžíšovy (ani další bibliční autoři) dále nezajímá, i když se tam vyskytují některá stejná jména, jako v rodokmenu jdoucím od Seta. Je zajímavé, že rodokmen od Ježíše zpět až k Adamovi přes syna Seta najdeme i na konci 3. kapitoly Lukášova evangelia.

OTEC BEDŘICH HORÁK, BIBLISTA

Foto: širaanwong, Marco - Adobe stock

Vrtá ti něco hlavou? Napiš nám to na e-mail: vrtak@tarsicius.cz

S DOBROU VŮLÍ

Víte, co znamená Mary's meals? A co mají společného sázení stromů v přírodě, pomoc postiženým po povodních anebo vaření kaše chudým dětem v Africe a vedení farního tábora? Nic z toho by se neobešlo bez práce dobrovolníků. Kdo to je dobrovolník? Každý člověk, který má „dobrou vůli“.

Pán Ježíš jednou vyprávěl tento příběh: „Jedni rodiče měli dva kluky. Tatínek řekl staršímu, prosím tě, jdi do sadu sklídit ovoce, já teď nemůžu a přijde špatné počasí. On řekl: „Ano, už

běžím.“ Ale ještě si s čímsi hrál, takže nešel hned a pak se mu nechtělo. Druhý řekl: „Ach jo, zase práce“, ale pak se zastyděl, sebral se a šel. A Pán Ježíš se zeptal lidí, kteří jej poslouchali: „Kdo z těch synů splnil vůli otce?“ A lidé se shodli, že ten, který šel pomoci, i když předtím protestoval. Správně.“

Dobrovolník je tedy ten, kdo jde a něco dobrého udělá pro druhé, i když se mu třeba ze začátku jen nechce. Často za symbo-

lickou odměnu. Může na jaře uklízet přírodu od odpadků nebo, až bude starší, pomáhat s vedením farního tábora. A až bude vysokoškolačkou, může jet do Bulharska pomáhat českým salesiánům vychovávat romské děti.

Všechny tyto lidi dobré vůle přišel pozvat sám Pán Ježíš. Nebeský Otec jej poslal k nám na svět a on hned řekl „Ano“ a hned také šel. Je nám vzorem v tom, že má dobré srdce a dobrou vůli.

Jako ministranti jste vlastně taky dobrovolníky. Z dobré vůle pomáháte knězi a sloužíte Pánu Ježíši ve farnosti. Díky za to! A spolu s anděly nad Betlémem vám vzkazují: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj vám, ministrantům dobré vůle.“ A připomněte si to o Vánocích na začátku mše svaté.

**ŽEHNÁ
OTEC JIŘÍ KAŇA**

ADVENT v kněžském semináři

Ahoj! Zdravíme tě z olomouckého kněžského semináře. Stejně jako vy ve své farnosti, i my tady společně prožíváme dobu adventní. Přemýšlíš, jak máš prožít advent? Nebo tě zajímá, jak si bohoslovci o adventu v semináři žijí? Tak dobře čti, právě o tom bychom ti totiž chtěli povykládat.

Pojďme si nejprve říct o adventu něco základního. Když se někde zeptáš, asi ti odpoví, že advent je doba přípravy na Vánoce. Je to pravda, ale ne úplně celá. Slovo advent pochází z latinského slova adventus, což znamená příchod. V době adventní tedy slavíme očekávání příchodu Pána Ježíše na naši zem. Čekáme tak nejen na Vánoce, kdy budeme slavit Ježíšovo narození v Betlémě, ale připomínáme si také, že k nám přijde znovu, na konci věků.

vá. Fialová je totiž barvou kající, pokání a odříkání (čeká nás potom i v postní době). Už v době adventní si i naši předkové odříkávali spoustu věcí – svatby, různé zábavy a hody. Všimni si, že v kostele chybí výzdoba, nebo je kostel ozdobený jen skromně. Je to i proto, aby nás toho moc nerozptylovalo. Máme tak více prostoru zamyslet se nad sebou – udělat pořádek v tom, jací jsme. K tomu nám určitě pomůže modlitba a zpověď.

Výlet do italských Dolomit

Dobře, takže je to doba přípravy na příchod Pána Ježíše. Jak se ale připravit?

Většinou, když má přijít někdo, koho máme rádi, dáme se do úklidu, aby mu u nás bylo dobře. Je pravda, že doma se velkému úklidu před Vánocemi asi stejně nevyhneme, ale neměli bychom možná zůstat jen u vysávání pokojíčku. Pán Ježíš totiž bude hlavně rád, když uděláme pořádek v tom, jací jsme a jak se chováme. A pokud zjistíme, že nám něco nejde, že se nám s někým nedaří dobře vycházet, máme zvlášť v této době příležitost to napravit. Je to výzva, aspoň tedy pro nás v semináři velká a náročná! Ale když pak budeme mít takovýto pořádek, budeme mít opravdu radost, až Ježíš přijde, až budeme zase slavit Vánoce.

Co o adventu v kostele?

Liturgická barva, kterou uvidíš například na oblečení pana faráře, je o adventu fialo-

Možná uvidíme i jinou barvu než fialovou. Bude to růžová o třetí neděli adventní, kterou nazýváme z latiny Gaudete, tedy Radujte se. Máme se totiž radovat z toho, že příchod Ježíše je už opravdu blízko. Nebude dlouho trvat a budeme slavit Vánoce.

Určitě máte v kostele nebo doma adventní věnec. V semináři bys ho našel samozřejmě taky. Pěkná je jeho symbolika. Zapalováním jednotlivých svící budeme mít postupně více a více světla. A světlo je právě symbolem Krista, který sám o sobě říká, že je světlem světa. Jedna ze svící na adventním věnci mívá někdy jinou barvu. Pokud odhaduješ, že to bude právě pro tu třetí neděli adventní, tak máš pravdu.

V našich zemích patří k adventu také roráty. Jsou to ranní mše svaté k Panně Marii, název mají z latinského zpěvu Rorate, caeli, desuper (Rosu dejte, nebesa, shůry).

Roráty bývají často slouženy ve tmě, jen při svíčkách. Má to svoje kouzlo a každý ministrant při takovém průvodu přidá na kráse, tak určitě běž, pokud máš příležitost. My sice v semináři roráty často nemíváme, ale každý rok chodíváme alespoň na jednu k dominiánům. A zpíváme tu píseň Rorate, taky ve tmě jen se světlem adventního věnce.

V semináři o adventu prožíváme ještě tři takové speciální akce. První, která nás čeká hned na začátku adventu, je duchovní obnova VIR (aby nebylo málo latiny, tak vir je latinsky muž). Je to akce pro mladé muže, kteří se zamýšlí nad tím, co by chtěli ve svém životě dělat, kam je Bůh volá – rozlišují své povolání. Někteří kluci přemýšlí, jestli je Pán nevolá ke kněžství. Také je to příležitost setkat se s námi bohoslovci, zeptat se nás třeba, jak to v semináři chodí. Pokud by tě to zaujalo, určitě najdeš více informací na internetu. A kdyby to bylo něco pro tebe, rádi tě uvidíme.

Na svatého Mikuláše míváme mikulášskou besídkou. Pozveme naše biskupy, faráře, učitele ze školy a další hosty, společně se pomodlíme a pak hrajeme různé vtipné scénky pro pobavení. Potom nás čeká velká večere, zahraje se, zazpívá, je to pěkný čas...

A nakonec, než odjedeme domů na vánoční prázdniny, prožijeme adventní večer. Sejdeme se opět s představenými a biskupy v seminární jídelně a už v takovém větším poklidu společně povečeříme, řekneme si, co nás třeba čeká o Vánocích a na co se těšíme.

Tak ti přeje, ať ten advent dobře prožiješ a na Vánoce ať máš velkou radost z narození Pána Ježíše!

Antonín Čevela a Michal Kočnar
bohoslovci z kněžského semináře Olomouc

Foto: Archiv autorů